

મહે-દીનરૂબા

જે. આ. નં. 177

ડ. બેળમણરાની આમલી શેરી-મુરત.

જે આના

Copy Right by C. M. Shah

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮-૨૫ ત્રીજી

પુસ્તકનું નામ ગાંધી ૬૭૮૩૫૧

વિષય ૬૬૬ : ૬ ૧૫૮

26 17 5
1926

૭૮૬

Huzar Deputy Collector,

ગાઝલ-દીલરખા.

ગાઝલ-સુમતાઝ-કવાલી—

સુનાઉ ક્યા ગાન અય સખીરી કે કીસીને જંગળ દીખા કે મારા,
કહે હૈ સખ નજી હમે મોહ મહ, ઉગીને લગાકે મારા.
જોલો સખીરી મદીન જતના તારીખત મતની તુ પુછ આના.
ખતા હુઘ અયમી ક્યા ખતાગો કે મુજકો દુખમે ફસા કે મારા.
નગર નગર મેયમે જાન ડાલા ન મીલા અખતક વાહ મેરા પ્યારા.
જો ભાગ જાગે મોહ સખીરી, તો રેન સુખમે આ કે મારા.
મીલા નયે રંગ મય કેદકી કે લોકે દીલબી કબી ન પુછા.
જોકી હૈ મુમતાઝ ઉસીને કીપા, તો આપે દમકો દીખા કે મારા.

નઈ-ગાઝલ—સુખમમસ—

અઝે પીયા વોહ દેશ જુલાલે હિંદમે જ્યા ધભરાવત હય,
ખીરહ કી અયરન દરસકી પ્યાશી, કોહકો મોહ નડપાવત હય.
ખદગ ફેકે જાલીમ, જરા જકકે લીઝે,
ધધરબી એક નજર ચશમે સુરમાસાંકે લીઝે.
તું હુસ્ને ખુદા દાદકી અદાંકે લીઝે,
નકામે રૂપસે ઉદાંકે ઝરા ખુદાંકે લીઝે.

સાંત વિધાવાઈ ગણાવે ૧૧૮૨૪
 આમદાવાદ ૧૧૮૨૪
 રાંતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ (૨)
 મરાઠી પીઆ કબી ન કીનો નીસદીન મોહ સતાવત હય

મજાલી કયા હય મહોજતમે એવકાઈ કા,
 યે તર્જ ખુબ નીકાલા હય દીલ રૂપાઈ કા,
 દીઆ મદીને કા અબ વકત હય રસાઈ કા,
 ઉડા કે ફેકે સદકા તેરી ખુદાઈ કા,
 તુહી સખકા ખેવનદારા, ડાહોકોદેર લગાવત હય મેરે અચ્છે પીયા,
 તુહી બતાદે મેરા અખતીયાર કયસે હો,
 બકા જખ આપ હો દીલકો કરાર કયમે હો,
 ચેનસે અબ યેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો,
 ખીઝાંને આએ તો ફરલે બહાર કયસે હો,
 ઉમડ ઉમડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે બરસાવત હય.

નઈ-કન્વાલી. તર્જે-મજહર.

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
 આદમી પચતાતા હય હુસે-ગુઝર જાને કે બાદ,
 કરકે વચદા વોહ ન આએ અપને ઘર જાને કે બાદ,
 હાથ હમ મલતે રહે મોઠા ગુઝર જાને કે બાદ,
 હીજરકી શખબી મેરા એક મુનીસો ગમ ખ્યારથી,
 મે અકેલા રેહ ગયા ફરકે જગર જાને કે બાદ,
 મરહમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
 આબલે શીર કુટ નીકલે ઝખ્ખ ભર જાને કે બાદ,
 સર જુદા હોતેહી ઉસને લેલીઆ આગોશમે,
 વચ્ચકે લુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ,
 કેહતે હય વો ઉડાડો હરદમ શીકાયત ગેરકી,
 હમ ન આયેગે તુમહે દીશસે ઉતર જાને કે બાદ

(૩)

સચ ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસતાં,
હાં યકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.
કોઈ સેહ સકતા નહિ મેરે શીવા ઉનકે સીતમ,
દેખના પચતાએગે વોહ મેરે શર જાને કે બાદ.
અબલી કુછ હય વક્ત મઝદર તોગ્યાહ ઇત્યાસે કરો,
વરના પછતાવોગે દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

નંદ-ગઝલ

—:—:—

ગુએ હર ગુલમે પંચર દીગાર હે,
ગુનએ ગુનએસે તું આતઝાર હે.
ને મેહશરમે પુઝેગા મુઝસે ખુદા
તો યે કહેદુંગા મેં અપને સરકે ઝુકા;
નંરા બદા એકે યેલી ગુનેહગાર હે.—શુએ.
વો મનસુર અનસહક તો સુલીપર ચક્કા,
હકકે કહેનેકી દુન્યાસે પાઈ સઝા;
નં હે આશીક વો બાકાએ દાર તે —શુએ.
હસને ઠોકરસે મુરદે દાયે હે જલ્લા,
ખીચી ખાલ બદનમેં દુરરે લગા;
છુટી ખુનકી બદનસે કુવારહે,—શુએ.
ખાર કરતી હે આશકેકા દીલકી લગન,
કેસા વ ફેરહાદ મારે શીરે કોહે બચન,
ખીકા સુસુકે મીસર કે બઝારહે.—શુએ.
મેને દુન્યામેં આ કરકે કુછ ન કીયા,
ઔર કીયાલી તો મેને ધુરાહી કીયા;
મેરે સરપર ગુનાહોકા બાર હે.—શુએ.

(૪)

તોફાને-મુમતાઝ-ગઝલ—

આવલેહી મોત કા હે વાફેયા વે દર્દનાક !
 હાથે જસકે ગમસે ખામે કાહે દીક્ષબી ચાક ચાક !
 મોટરોમે ને ઉઠા શીરના થા વો હે ઝેર ખાક !
 એક હમલેમે કીયા સફકાક **ક.તી** ને હલાક !
 કીયા કહુ મ્યુ-ગનસે-અપની વો ખીયાન ગયા !
મશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 હય ને રસકે હુર વો મુમતાઝ બેગમ ગુલ બદન !
 ખુશ ખરામો ખુશ કહો ગુલ પય રહન ગુન્યે દહન !
 ખુશ નાઝુક અદા નાઝ આકરી શીરીસુખન !
 દીલરૂબા વ દીલ નસીનો બંનવાન સીમતન !
 ઉશકી ઉશકત હી મે સારા ઝોર ઝોર વારા ગયા !
મશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 મશકમે ઉશકી હુકુમત ઔર દોશન બી ગઈ !
 બાન બી દી મુફતમે, હાથેસે ઈન્જાન બી ગઈ !
 વસ્લકી રાતે બી રખસન મુખે ઈસરત બી ગઈ !
 મુક્સદોકી દુશમનીસે ચાહકી પીત બી ગઈ !
 અલગરઝ સામાને ફરહત થા ને કુછ સારા ગયા !
મશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 વાલકેસર પર ને હે ગુલબર વો મલખાર હીલ !
 હુસન કા મંતજર વો પુર અનવાર વો મલખાર હીલ !
 મ્યુ ન હો મરગુખે હર ઝરફાર વો મલખાર હીલ !
 હે ફરાહ બક્સ ઝોર ફરહત બાર વો મલખાર હીલ !
 પ્રય કે મર્ગ ઉસકે લીઝે લેકર વહીં મારા ગયા !
મશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !

(૫)

યર્ષા હે મુસદ્દર વ હુસનુ ઈશીક કી હે દારોગીર !
 ઉડ ગયા રંગે કમર શીકા પડા બદરે મુનીર !
 યે તંગેયુર દેખકર હયરાન હેં બરગાવ પીર !
 કાંપતા હે ખોડેસે હર એક મોહતાએ અમીર !
 હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
 ઈશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !
 કોઈ મદતુ હકપે કોઈ હુસને નહીર પર નીસાર !
 હય નઈ હર એક સામે કુફરતે પરવર દીગાર !
 ઈન કી લા ખાતે જહાં કે હેં અજબ લયલો નહાર !
 એક હાલત પર કીસકો બી નહીં સખરો કરાર !
 જસકા યે ખાકા હય ઝેરે ખાક વો પીયારા ગયા !
 ઈશક કી દીવાનગી મેં બાવલા મારા ગયા !

કલામે-તાહેર-તખ્તે અહાલત.

અય માલીકાને તખ્ત વોહ, દવલત કહાં ગઈ,
 નવશેરવાંકી અય વોહ, અહાલત કહાં ગઈ.
 વોહ માલ ઓર મનાલ વોહ હસમત કહાં ગઈ,
 વોહ તાજ કીયા હુવા, વોહ અહાલત કહાં ગઈ.—અય,
 ઉનકી વોહ પંજ રોઝા હુકુમત કહાં ગઈ,
શાહો-ગદાકી કબ્જમેં હાલત હય એકસી,
 મજબુર બોલનેસે હય અયસી હય બે બસી,
 ખામોશ મકબરોમે નહી આતી હય હસી,
 કેહેતી હય રોકે કબરે સીકંદર પે બેકસી—અય,
 વોહ દબદબા વોહ શાન વોહ શવકત કહાં ગઈ,
 શીર ઉસકા ગુરરમે આના કીધર ગયા.

(૬)

નમરૂદ કા ખુદીડા ઝમાના કીધર ગયા,
 જમશેદકા વોહ જરન રાહાના કીધર ગયા,
 કારં કેા ખુદીએ કે ખઝાના કીધર ગયા,
 હાતમ કેા ખુદીએ કે સખાવત કહાં ગઈ.—અય,
 મંગારત હુઈ સીપા તું જહાનનમમેં ક્યોં ગયા,
 અય સલતનત તયાહા તુ જહાનનમમેં ક્યોં ગયા,
 અયશદાદ ફરીયાં તુ જહાનનમમેં ક્યોં ગયા,
 ક્યસી યે ખુદાઈ કી તેરી જાનત કહાં ગઈ.—અય,
 મંપતેયે સખ ઝમીન હુકુમત કી હુમથી,
 મુન્જે યે આસમાન વોહ નવખતકી હુમથી,
 ડરતા યા કુલ જહાન વોહ અદાલત કી હુમથી,
 હાડન રસીદ જસકી ખીસાફત કી હુમથી,
 પુછે કોઈ કે અખ વોહ ખીસાફત કહાં ગઈ.—નવ,
 ઉલખાજ દમ જો ભરતે યે વો દાવે કીધર ગયે,
 વોહ બાંકપન વોહ શેખી નખરે કીધર ગયે,
 વોહ હુરનો નાઝ આર વોહ ગમઝ કીધર ગયે,
 લયલાસે પુછયે કે વોહ અસવે કીધર ગયે,
 મઝલુસે પુછયે કે વોહ મોહુખમત કહાં ગઈ.—નવ,
 જો હુરન કે હઝામે દરશમે દીખા ગયે,
 અફસોસ ઈસ જાદસે વાહ મુલકે બકા ગયે,
 ફીડે મકોડે જરમ કો સખ ઉનકો ખા ગયે,
 લાખે હસીન મુન્જે લહદમે સમા ગયે,
 વોહ નાઝ કીયા હુવા વોહ નઝાકત કહાં ગઈ.—નવ,
 ખત બેજ કદ બુલાયા જહાનમ રસીદ ને,

(૭)

કુંકેમે જાંકે સર દીયા મુસલીમ ડુશ્મીને.
 બચ્ચોપે છીનકે રેહમ ન ખાયા પક્ષી ને,
 આલે નખીપે જુદમ કીયા ક્યોં યજીદ ને,
 ઝાલીમકી વોહ પન્જ રોઝા હુકમત કહાં ગઈ.—નવ.
 કમબખ્ત કમનસીબ બદ અખતરને ક્યા લીયા,
 ઈબ્ને અલીકો મારકે ખુદરસને ક્યા લીયા.
 લાઅનત ખુદાકી શીમરે સીતમગરને કીયા લીયા.
 દારકા ખુન કરકે સીકંદર ને ક્યા લીયા.
 લાલચ કીયાથા જસકી વોહ દવસત કહાં ગઈ.—નવ.
 પયદા હુવે વક્ષી યે જહાંન જસકે વાસ્તે,
 પયદા હુવે યે બાગે જના જસકે વાસ્તે.
 પયદા હુવે કોનોમકાં કીસકે વાસ્તે,
 તાહેર બતા વોહ નુરકી સુરત કહા ગઈ.—અચ.

નઘ-ગઝલ-ગઝલે-કુવાલી-

જબ હુસ્ને અઝલ અપની તસ્વીર બનાડીલાયા,
 પરદેસે વોહ દર જાઘ તકરીર બના લાયા.
 ખુદ શમે અહે મેહરીલમેં રોશન હે દરએક દીલમે,
 સર લેનેકા ખુદ કાનીલ ગુલ-ગીરબના લાયા.
 હિસ તુંરે રયે પયચાંને અમલકો કીયા કયદી,
 ક્યા ઈશકે મોહબ્બતકી જંજીર બના લાયા.
 વાહ-દતસે વોહ કરસ-મેં કર અપને તઈ ઝાલીર,
 હે બદ-ઝખે કુબરાકી તહરીર બના લાયા.
 ઝીંદા કીયાં ખાદીમકો જબ એક નઝર દેખા,
 ક્યાં આંખોકે તુ ઝાલીમ અઝસીર બના લાયા.

(૮)

ગઝલે-અમીર. —:□:—

નદો બોસા નિગાહે લુત્ફહી પર દીલ સનમ લેલો,
તુમ્હારા માલહે તુમ દેકે કીમત મેશ્તમ લેલો.
ગલા ખંજરપે મેને રખદીયાતો આતેલી બોલો,
કરીગિ જુલ્હા ઠેરા ક્યું મરે જાતે હો હમ લેલો.
મુએ મયખાના આ નીકલે જો કાઝી દુખ્તે રઝ બોલી,
બહે મુરશિદ હે હઝરત મયકશો ઉંકા કદમ લેલો.
ખખરહે હઝરતે મજનુ કે આઘ નજરમેં લયજા,
ન પોંહયે હાથ મયમીલ તક તો નાંકે કે કદમ લેલો.
અમીર ઉસ ધસીયે દોરાંકો ખત લીખના હે જો તુમંકા,
ખલકસે માંગલો કાગઝ અતારદાંસે કલમ લેલો.

ગઝલે-મફતુન-તર્જે-કંવાલી—

હમ તુમપે મર રહે હે આશિક હો તુમ કીસીકે,
દાવે તો દાસ્તીકા બરતાવ દુશમનીકે.
મુદદત કે બાદ આઘ હે આજ વસ્લકી શખ,
અંદાઝ અબ દીખાઓ, કુછ તો હશી-ખુશીકે.
સરકાર ઈશકે હે કુછ કાયદે નીરાલે !
દુન્યાસે હે અનોખો આબાદ બંદગી કે,
સાકી હે ઈંકા દીન, જી હરકે અબ પીલાદે,
મુદદતસે તીશને લખહું અંરમાને મય કીશીકે.
મસતીમેં હાથ અપના સીનેપે ઉંકે પહોંચા,
ગફલતમેં ચે મઝાયા કુરબાન બે ખુદીકે,
લખપર ચે આહ ક્યસી ચહેરા ચે ઝરદ ક્યું હે,
સય સય બતાઓ મફતુન આશીક હો ક્યા કીસીકે.

(૯)

નાટકે-વિર કેશરી. —તર્જે-કવ્વાલી—

જખદીલ ન હો કાશુમે, તો ક્યા મેરી ખતા હય, યહ શાને ખુદા હય,
સય હય જે મહોખખતમેં કીમીને કહા હય, આફત હય ખસા હય.
આઝારે મહોખખતસે, તો અદલાહી ખયાએ. યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જસકી નહી કોઈ દવા હય, બેકાર હુઆ હય.
સયદા કાં લગે કોનસે અંદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જ્યા હય, આખરકો ફના હય.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર—તર્જે-ગઝલ-કવ્વાલી—

હુછ હય દીલોગ્ગશે, મુઝે ઉલ્કત મહંમદકી,
કે તઝપતી હે દીલ મેરા, મુઝે કુરકત મહંમદકી,
મદીનેસે જે આતી હય, તો ઇતના પુછ લેતા હું,
સખા જલ્દી ખતા કેસી, તખીયત હે મહંમદકી.
ન હમ જન્મતમેં જાયેગે, ન હમ દોજખમેં જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હથ્ર મેં સુરત મહંમદકી.
દરે જન્નતપે રીદવા જખંકે, દરવાગ્ગ પેં રોકેગા,
તો હોગા હુકમ ગ્ગને હો, એ હય ઉગ્મત મહંમદકી.
મીટાયા કુક્ર દુતીયાસે, અગ્નયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા ગુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહંમદકી.
લહસે આય ફરીશતો તુંમ ક્યાં જાતે હો બેઠો બી,
જરા તમકીન હો ખાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી.
ગુલોને રંગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માંગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલ્કત મોહમ્મદકી.
શીઝા જલ્દી ક્યામત આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેહ સલેઅદલા હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

(૧૦)

ગઝલે-એકસ.

—:□:—

યા આહમદ મુખતારને આપ આએ હુએ હો,
અલ્લાહકી રહેમત કી તરાહ છાએ હુએ હો.
ખેનેનકી તજ ઇનકો ચમકાએ હુએ હો,
મેહબુબી એ ખાલીકકી સનત લાએ હુએ હો.
ઉમ્મતકા મોહમદકી સરફ મીલ ગયા તુમકો,
ઇકરામે ઇલાહીકે સજાવાર હો તુમ તો.
બખશીશકી ન કુછ શીકર કરે હશર મે લોગો.
તુમ અપને ગુનાહ હો સે ને શરમાએ હુએ હો.
પાંવોગે મુરાદોકી ગોહર ફેરે નઝરસે,
ખાલી કહી જતાહી નહી હે કોઇ દરસે.
ને ચાહેગે વો પાએગે યકીનન ઈસી ધરસે.
સરકારે મહીનેમે અગર આએ હુએ હો.
લોલાફ લુમા શાને મોહમદમે હે આયા,
ગે ફતખાકીસી આર પયંબરને ન પાયા,
મોલા મેરે દુનીયામે હે અલ્લાહકા સાયા,
તુમ ઉમ્મતી હક ખાત પે ઈતરાએ હુએ હો.
અય તયઅ મોહમદકી સના તુજસે હો બસઅસ.
મદ દાહ હે ખુદ જસકા ખુદાવદે મુકદ્દસ.
કીસ ફકરસે કહેને હે ફરીશતે લીયે એકસ,
તુમ ખતમ રીસાલત સા નખી પાએ હુએ હો.

ગઝલે-મહેરાર.

—:□:—

સુખ નેહા ભેજતે હો ક્યું રંગાને કે લીયે,
ખુન આશીફકા હે કાશી રંગ લાનેકે લીયે.

હુલે મુશકી રૂખપે જો ફેલાઈ હે સૈયાદને,
 દામહે યે તાલીરે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
 હસરતે એક દો નહિ હે જો કે લીખ બેળું કહી,
 એક દફતર આવીયે દીલકે ફસાનેકે લીયે.
 પેચો ખમ ઝુંમે રેહ જાએ નો યે ઝીમ્મા મેરા,
 લીજીયે મેરા દીલ યે આક શાનેકે લીયે
 ખોફ કયા મનજુર ગર ઈસીયાં હે અપને બેહીસાગ.
 શાફએ મહેશર હે કયસે બખ્શવાનેકે લીયે.

બઝલે-હાજી એહમદ—નશિહતે ઇસ્લામ.

અય મામિના સુનો તુમ્હેં મરના જરૂર હે,
 પ'ડતે રહો નમાઝ યે કોલે હજુર હે.
 પ'ડતે રહો નમાઝ તો ચહેરે પર તુર હે,
 પ'ડતે નહિ નમાઝ તો અપની કસુર હે.
 અપને કીયેકી ઝલદ સજ આપ પાઓગે,
 અય બે નમાઝી ઓ સિધા જહન્નમેં જાઓગે.
 રોજે જજ જખતખત પે બેઠેગા કીખરીયા,
 ઉસવખત કયા કહોગો તુમે આય ગી હયા.
 શરમે હયાસે ઉસ ધડી શરકો ઝુકાઓગે,
 જજત કયા મિલેગે જહજમ મેં જાઓગે.
 તોખા કરો ખુદારાં નમાઝ પ'ડા કયો,
 મકો-ફરેખ વ જુઠ સે હરહમ અયા કરો.
 મસજીદ ખુદા કા ઘર હે ઈબાદત કા કામ હે,
 દુનિયાકા કામ કરના તો મુતલક હરામ હે.
 પ'ડતે હે જો નમાઝ જમઅત સે સરખસર,

(૧૨)

તૈયાર કર રહે હે વો જનન મેં અપના ઘર.
 બખસાઈ ગેં ખુદા સે ઉસ શાહે રહેબર,
મુસ્મીલ ઓર ખુખારી મેં લીખી હે-યે ખબર.
 બે તરક-કી **નમાઝ** વો નાશ હો ગયા,
 જસને પઠી **નમાઝ** વો પાસ હો ગયા.
 પ'ડતે રહો **નમાઝ** બહેતર યે કામ હે,
દીને રસુલે પાકકા ઇસશે ક્યામ હે.
 મત ખાવ સોર સોરકા ખાના હરામ હે,
 યે દુવા ખુદા સે મેરી સુબહો શામહે.
 પાખંદ બે નમાઝકો કરદો **નમાઝ** કા,
 ઓર ઉસકે દીલમેં શૌખ ભર દો **નમાઝ** કા,
 નારજ અપની ખીખીસે હોતે હો હર ઘડી,
 કહેતે હો કામ ખુબ રોજ ઉસકો ઘડી ઘડી.
 ઉસકો બી કુચ્છ **નમાઝ** શીખાઈ કોઇ ઘડી.
 તુમસે નિકાલ કરકે વો મુશિખત મે હે પડી.
 દેખો **નમાઝ** પ'ડના ન ઉસકો શીખાવોગે,
 ખીખી કે સાથ આપબી જહુનમ મે જઓગે.
 અય મોમીન **નમાઝ** કો કરના ના તુમ કઝા.
કુરઆન મેં યે સાફ કહેતા હે, કીખરીયા.
 તલખી સે મરગકે લીયે હે એક એ દવા,
 અધેરી કષ્ઠ મેબી બસાયેગી વો **લીયા**
 મરનેકે બાદ હશ્રમેં દુલહા બનવાએગી
 સેરા નજકત કા ચેહી સરપે ડિઝયગી.
 શીમરે લઈન મરકો બે તનસે ખુદા કીયા,

(૧૩)

હિસ વક્ત મેરે હુસેન સીજદે મેં ઝુક રહા.
હકકી રગ મે અપના વહી ઘર લુટા કીયા
દેખા થેહી હું ખીચારી ઇઆદત નમાઝ હે,
ભુલે ના દમે તક વા નીયામત નમાઝ હે.
અય મોમીને નમાઝ ખુદાસ મીલાયગી,
મરનેકે બાદ એહી જન્નત ખુલાયગી.
ખાલીક સે તુમકો રાજે જન્ન અખસવાઝગી,
જીતને સાથ અપના ઉન્હે લેકે જાઝગી.
સારી એઆદતુ- મેં એઆદત નમાઝ હે,
અય મોમીના એ દીનકી દાલત તમામ હે.
જો કુચ્છ કે મરતખાયા ખતાયા નમાઝકા,
હોવેગા સરપે હસરતે શાયા નમાઝકા.
મજબુત પકડે હાથસે પાયા નમાઝકા,
એ મરતખા ખુદા ને ખતાયા નમાઝકા.
પઢલો નમાઝ દીલસે તો હોગવગે વલી,
ખીલ જાઝગી શીર આપકે દીલ-કી કલી કલી.
તોશીક દે શરીરકો અય મેરે કીઝીરીયા,
કરતા રહુ નમાઝકી તમલગી મેં જાગજા.
કરદો યે અપની જાનકો ઈસલામ પર શીદા,
અય મે નમાઝી એ તુમસે યે કહેતા હું બરમલા.
ડંકા યે દીનકા હે બગ્નતે કે વાસ્તે,
પઢલો નમાઝે ખુલદ મે જાને કે વાસ્તે

ગઝલ-સુશતાક- —:□:—

હિસને કહા 'કીસકા હે તું મયને કહા બંદા તેરા.
હિસને કહા ચાહતા હે કીયા, મયને કહા જલવા તેરા.

(૧૪)

ઉસને કહા યે તો બતા, શાને રૂપે એમુહે કીયા,
 મયને કહા વહલેલ મુંહ વસંશ હે મુખડા તેરા.
 ઉસને કહા કયાથા વોહ બે મુસાને દેખા તુરપર,
 મયને કહા શમ્યુર દુહા બદરેજદુબ જલવા તેરા.
 ઉસને કહા તવહીદિ હક કબસે હુઇ રોશન બતા,
 મયને કહા અહમદ મેરે, જબસે બબ ડંકા તેરા.
 ઉસને કહા તુને સુની મેરી સતાયેશ કીસ જબેહ,
 મયને કહા કુરઆનમેં સખ વસફહે લીખ્યા તેરા.
 ઉસને કહા પેહચાતલે મય હું મોહમદ મુસતુકા,
 મયને કહા સદલેઆલા કુરબાં હે શયદા તેરા.
 ઉસને કહા અલતાફસે કર મુદદુઆ અપના બયાં,
 મયને કહા જસદમ મરે પડને હુવે કલમા તેરા.
 ઉસને કહા તુ કોન હે કયા નામ હે યે તો બતા,
 મયને કહા મુશાતક હું ઓર ખાકે યા શાહા તેરા.

ગઝલે-અફઝલ-તજ-કવાલી—

કુરકતમેં મોહમદકે મેરી જાપે બની હે,
 બતલા—દો કહાં મેરા રસુલે મદની હે.
 દીલ ખ્યાલસેં ઉસ માહે અરબકે હે પરેશાં,
 જાન કેહતી હે કાલીબમેં મેરી જાપે બની હે.
 શક હોકે કમરને કહા અદલાહકી કુદરત,
 કયા ચાંદસી સુરત તેરી માહે મદની હે.
 તૈયાકા મેં જુલજુલ હું ચેહકતા હું નબીજ,
 સરદાર દો આલમકા રસુલે મદની હે.
 મીલ-જાયેં બે અહમદ તો કહુંગા યે મેં ઉનસે,
 કુરકતમેં પીયા દેખો તો કયા બત યે બની હે.

(૧૫)

મુજરીમ હેં ગુનેહ-ગાર હેં સખ કુછ વલે અફઝલ,
જન્મત હય જગા જખ તેરી પર તવફે ગની હે.

ગઝલે-ઐદત— —[]:—

ક્યા નુરકી તસ્વીર થી તસ્વીરે મોહંમદ
ગાલીખ થી માહો મેહેરપે તસવીરે 'મોહંમદ.
તકદીરે કે ઈલાહીસે ન-કમ થી કીસી સુરત,
ઈસલામકે હર કામમેં નફીરે મોહંમદ.
ગીરતી ન-કબી ચાહમેં યુસુફકે-કુલેખા,
ગર ખ્યાલમેં વોહ દેખતી તસ્વીરે મોહંમદ.
કાઅમેમેં ખુતોતે કીયા અદલાહકે સિજદા,
પથ્થરમેં અસર કર ગઇ તાસીરે મોહંમદ.
લખ તક ન મસીહા કબી લાતે દમે કદમ,
સુન લેતે બં કાનોસે વોહ તકરીરે મોહંમદ.
ખાઝુખે મોહંમદ નહો કયું ફાતે હે ખવ-ખર,
થી હસ્તે યદુદલાહમેં શમશીરે મોહંમદ.
નીકલે ન મોરે ખામસે કયું નાઅતકે મઝમું,
ઐદતકી ઝખાં બન-ગઇ જગીરે મોહંમદ.

નઘ-ગઝલ.—તજે-કબાલી—

ગુલ બાગે તમન્નાકી યુનયુનકે ખીના ડાલી,
લાયા હું મદીનેમે મહેબુબે ખુદા ઠાલી.
દરબારે મોહંમદમે લે જાનેકે કાખીલ હો,
યુનયુનકે તુ ઇસ ગુલકીલાખાદે સખા ડાલી.
બર આઇ મુરાદે સખ અરમાન ફવે પુરે,
ગરદન તેરે રોઝે પર જીસ વખત ઝુકી ડાલી,

(૧૬)

દોળખસે બચાતેહી કવસર હમે પીલા પાયા.
અઘીહસે હડ કરેકે જન્તભી દીલા ડાલી,
જન્તતકો ભલા તેરે રોઝસે કહાં નીશખત.
આ દુસરી મદમેહી પહેલે ચે ખીના ડાલી,
જન્ત હમે મીલ જાએ ચે આપકા સદકા હે.
હમને ના કોઈ એસી દુનીઆમે ખીના ડાલી.
હરગીજ નહી માનુંગા કહે દુંગા મે મોહમદસે,
તુને તો ફલકસે મેરી તુરખત બી મીટા ડાલી.
લીઘીહ ખખર લીજાએ ખીમારે મોહખતડી,
અખતો ગમે ફુરકતને એક આગ લગા ડાલી.
રોરો કે તેરે ગમમે ઇસીયાંકી સીદાઈ સખ,
આકા તેરે જમુ કો અસકુને બહાડાલી.

તમામ શુદ્ધ.

તાકીદે ખરીદજો ! છપાઈબહાર પડી ચુકી છે ! આજેજ મંગાવો !

આજ સુધી કદી પણ નહીં છપાયેલી મોટામાં મોટી

—:ગઝલ ની બુક:—

❀ ગઝલે-હિન્દ. ❀

ભાગ ૧ થી ૮ ની, સવાશેા ઉપરાંત પાનાની દળદાર બુક.

તદ્દન નવિન પ્રખ્યાત ગઝલ-કવ્વાલીનો મોટો ખજાનો. પચરંગી

બેનસુન બાહુ પુંદું. છતાં કીમત ફક્ત એક રૂપીયા. પોષ્ટેજ ભુલું.

મળવાનું ઠેકાણું:—શાં ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાય-સુરત.

-હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી લોકપ્રીય બુકો-

જરૂર ખરીદો-વહેણા તે પહેલા.

તદ્દન નવીન ગઝલ કંવાલીની બુકો ગુજરાતી
હર્ફ, અને ઉર્દુ જખાનમાં.

ઝવહરે મહેશીલ યાની પરસ્તાન ગોહર. કી. રૂ. ૦-૧૦-૦

ગઝલે-હિન્દ ભાગ ૧-૨ સાથે... ૦-૪-૦

માશૂકે મે'શીલ યાને ખાગે ગુલશન... ૦-૪-૦

ગઝલે અત્તાર યાને માતીની માળા... ૦-૪-૦

દરબારે મે'શીલ... ૦-૪-૦ ગઝલે હિન્દ ૦-૨-૦

ગઝલે-રોશન. ૦-૨-૦ ગઝલે દીલરૂખા. ૦-૨-૦

ગઝલે-ગોહર યાને મેહરીસે-ગોહર. ૦-૨-૦

માશૂકે સુરત ઉર્દુ ગઝલે બુલબુલ. ૦-૨-૦

પરસ્તાને મે'શીલ યાને ગઝલે-દીલ આરાન ૦-૨-૦

ખાગે-ગુલશન યાને માલીનકી બેટી. ૦-૨-૦

હશીનાકા મૂજરા યાને ફુલોંકા ગજરા ૦-૨-૦

—:ગુજરાતી ગાયનો વિગેરે:—

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮ સચીત્ર ૧-૦-૦

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા. ૧ થી ૮. ૦-૮-૦

લલનાની લીલા યાને રમણી રહસ્ય (નોવેલ) ૦-૧૨-૦

અઠંગ ઉઠાવગીર અથવા ચાલાકચોર (ડીટેક્ટીવ નોવેલ) ૦-૧૨-૦

લખો:—શાંત યુનિસાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગળ, બાણવાળી પોળ, અનાવિલ લોગની ખાનુમાં

આવેલા શ્રી "અનાવિલ ખંધુ" પ્રી. પ્રેક્ષમાં ગોવિન્દજી

હાથાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

